

Orpo rakkaus Tänään on ensimmäinen päivä koulua kesäloman jälkeen. Joudun juoksemaan koko matkan, että ehtisin kouluun ajallaan. Kello alkaakin soimaan juuri saavuttuani koululle. Käyn istumaan luokan taaimmaiseen pulpettiin ystäväni Fionan viereen. Kyselemme toisiltamme kesästä. Fiona oli kuulemma ollut Greikassa. Ja minä. No, vietin kesäni vain kotona. Luokan ovi avautuu, ja sisään astuu opettajamme Laura. Hänen mukanaan luokkaan tulee, myös ujon näköinen poika. Poika katsahtaa nopeasti minuun. Tai ainakin luulen hänen katsoneen minua. Opettaja pyytää poikaa esittelemään itsensä luokalle. "Öö, mä oon Luukas ja muutin tänne Lapista." poika sanoo ujosti. Huomaan jääneeni tuijottamaan poikaa. Käänän katseeni pois pojasta. Havahdun täysin vasta, kun joku koskettaa minua olalle. "Anteeksi, jos häiritseen, mutta saisinko istua viereesi?" Luukas sanoo osoittaen vieressäni olevaa tyhjää pulpettia. "Istu vaan! Mut mun mielestä sä oot tosi söpö." sanon sisin hehkuen ilosta. Punastun heti, kun huomasin mitä sanoin äsken Luukakselle. Hän pitää minua varmasti täytenä idioottina, kun menin sanomaan jotain, jonka piti pysyä salassa. "Kiitos, mut mikä sun nimi on?" Luukas sanoi söpösti hymyillen. "No, mä oon vaan Sofia." sanon ujoina. Tunti kuluu oudoissa merkeissä, sillä en voi olla vilkuilematta Luukasta. -Joku taitaa olla ihastunut!" Fiona kuiskaa minulle kiusoittelevasti. "Niin kai sitten.." vastaan. Välitunnilla istun normaaliin tapaani katoksessa miettien asioita. Tällä kertaa mietin Luukasta. Olen niin ajatuksissani, etten huomaa Luukaksen ilmestyneen taakseni. Säikähdän kovasti, kun hän istuutuu viereeni. "Mitä sä Sofia mietit?" Luukas kysyy. Pohdin sanoisinko totuuden vai valehtelisinko. Päädyn totuuteen. Pitkältä tuntuvan hiljaisuuden jälkeen vastaan; "Sua." Sen sanottuani alan jälleen tuijottamaan poikaa. Häinkin tuijottaa minua. Luukaksen kasvoilta loistaa ihmetys ja ilo. "Eli tämä rakkaus ei ole vain yksipuolista?" Luukas sanoo lopulta. "Ei ole, ei." vastaan. Sanon sen niin hiljaa, että vain Luukas kuulee sen selvästi. Hivuttaudun lähemmäksi Luukasta ja alan nojautumaan häneen. "Sulje silmäsi hetkeksi." Luukas sanoi hellällä äänellä. Tiesin mitä hän oli tekemässä, mutta en hagoitellut vastaan. Annoin sen vain tapahtua. Luukaksen pehmeät huulet hipaisivat omiani. Halasin poikaa ja aloin kikattamaan. Koulun kellot soivat tunnin alkamisen merkiksi. Luokassa opettaja pyysi valitsemaan parit uutta istumajärjestystä varten. Minä ja Luukas valitsimme toisemme. Kaikki tuntuu Luukaksen kanssa niin helpolta. Saimme nopeasti pulpetit järjestettyä. Minä ja Luukas pääsimme onneksi luokan perälle. "Haluaisitko lähteä mun kanssa ulos tai jotain tänää vähän myöhemmin?" Luukas kysyi koulun loputtua. "Tietty mä haluan, vai mitä sä luulit?" vastasin naurahtaen. "Kiva! Nähään vaikka tossa puistossa viideltä, käykö?" Luukas sanoi hymyillen. "Juu! Nähään sit viideltä!" huudahdin. En ole varma mitä laittaisin päälleni, mutta päädyn yksinkertaisestiin farkkuihin ja toppiin. Luukas odottaakin minua jo puistossa. Juoksin halaamaan häntä. Menimme makaamaan vierekkäin nurmikolle, jota aurinko lämmitti mukavasti. "Tykkäätkö sä oikeesti musta?" kysyn melkein kuiskaten. "Tietty! Miks en tykkäis?" poika huudahti. "No, kun mun kaikki aikaisemmat poikkikset on eka väittänyt tykkäävänsä musta, mutta jättäneet mut heti seuraavana päivänä." En voi sille mitään, että alan vain itkeä. "Lupaan, mä en petä." Luukas sanoo samalla yrittäen lohduttaa. Katson vieressä makaavaa poikaa suoraan silmiin. "Et petä, lupaa!" sanon. "Lupaan." Luukas sanoi tuijottaessaan minua. "Aina yhdessä" "Aina yhdessä." vastaan. "Haluaisitko olla mun little girlfriend, rakas?" Luukas kysyy. "Aina yhdessä!" sanon. "Aina yhdessä!" hän vastaa. Painaudun poikaa vasten. Nukahdan Luukaksen syliin. "Oo vaan siinä." Luukas kuiskaa silittäen päätäni. Herään pian pojan sylistä ja pussaan häntä heti poskelle. Hän moiskauttaa takaisin suoraan suulleni. Alan kikattamaan. "Hitsi!" sanon häpeissäni. "Mitä nyt?" Luukas kysyy. "Äh, menkat meni taas läpi." sanon punastuen. "Mun on varmaa paras

lähtee.” sanon. ”Hei, oota hetki!” Luukas huutaa juosten takanani. ”Mitä ny?” kysyin. ”No, ajattelin vaa kysyy, et voisinko mä tulla teille?” poika sanoo rauhallisesti. ”Kai sä voit.” sanon.

Kotona käyn nopeasti suihkussa. Menen sen jälkeen istumaan sängylleni Luukaksen viereen. Puhumme jonkin aikaa kaikesta. ”Mun täytyy nyt lähtee, ku kelloki on jo yli kymmenen, mut nähään huomenna!” Luukas sanoo. ”Joo, nähään!” sanon iloisena. Eka koulupäivä kasilla ja mulla on luokan paras poikkis! Muuta en voisikaan toivoa. En meinaa saada unta, sillä ajattelen vain Luukasta. Herään aamulla kasin aikoihin. Onneksi koulu alkaa vasta kypiltä. Laitan Luukakselle viestiä, että voisiko se tulla mua vastaan? Pian puhelimeni tärisi merkiksi viestistä. Luukas oli vastannut: ”Joo, voin tietty tulla. Ja muuten voikko olla taas koulun jälkee, metäis uimaa?” Vastasin heti Luukakselle. En jaksanu kirjottaa pitkästi nii laitoin vaa tälle: ”Tietty